17 Οκτωβρίου 2013

Ο υπερήφανος δε μετανοεί είναι…νους

Στα ησυχαστήρια των Κατουνακίων, στην Καλύβα «Γέννησις του Χριστού» με εγκράτεια και άσκηση ζούσε ο Μοναχός Ιλαρίων, σαν υποτακτικός στην Συνοδεία του Γέροντος Αρτεμίου και Παντελεήμονος Μοναχού.

Ο Μοναχός Ιλαρίων είχε ευστροφία και ετοιμότητα στο μυαλό, ήταν εγκρατής και άκρως ασκητικός, είχε πολύ μελέτη στα Πατερικά βιβλία, έκανε τον Κανόνα του ανελλιπώς και απέφευγε τις συναντήσεις και συναναστροφές με τους άλλους ερημίτες Μοναχούς.

Σιγά, σιγά και χωρίς ο ίδιος να το καταλάβει πίστεψε στην ιδέα και στο λογισμό του, ότι αυτός σαν έξυπνος και μελετηρός που ήταν, δεν είχε ανάγκη από τις συμβουλές των Πατέρων και γι’ αυτό τους απέφευγε.

Οι Πατέρες τον εκτιμούσαν για την εξυπνάδα του αυτή και τον θεωρούσαν, σαν μεγάλο εργάτη της αρετής και πραγματικά ήταν περιβόητος από όλους και φημισμένος σαν ενάρετος Μοναχός.

Εκεί κοντά, στην Καλύβα «Κοίμησης της Θεοτόκου» έμενε και με πραγματική ασκητική ζωή, αγωνίζονταν και ο πνευματικός και εξομολόγος Παπα – Ιγνάτιος, με τους επίσης ασκητικούς αδελφούς και υποτακτικούς του, Πατέρα Νεόφυτο και Παπα – Ιγνάτιο τον νεώτερο.

Ο Πνευματικός Παπα – Ιγνάτιος παρακολουθούσε, από μακριά βέβαια, με πραγματικό πνευματικό ενδιαφέρον, τη ζωή του ερημίτη και ασκητή μοναχού Ιλαρίωνα, και μια μέρα που πήγε να τον επισκεφθεί άκουσε από έξω από το Καλύβι του να λέει ο Π. Ιλαρίων τα ρητά της αγίας Γραφής: «Τίς ό ανιστάμενός μοι, αντιστήσω μοι άμα», έλεγε και ξανάλεγε φωναχτά τα λόγια αυτά πολλές φορές.

Ο πνευματικός νόμισε πώς ο Π. Ιλαρίων μιλούσε με κανένα επισκέπτη αδελφό, ή κανένα γείτονα και γύρισε να φύγει. Τότε άκουσε πάλι τον Π. Ιλαρίωνα να λέει τα ίδια λόγια δυνατά και κτυπούσε τα πόδια του στο πάτωμα, χωρίς να παίρνει απάντηση από άλλον αδελφό. Έτσι κατάλαβε ότι κάτι το ιδιαίτερο θα συμβαίνει στον αδελφό και εξαναγκάστηκε να χτυπήσει την πόρτα του γείτονα του και αφού είπε το «Δι’ ευχών των αγίων πατέρων…» και περίμενε λίγο να ακούσει «Αμήν», αλλά αντί για απάντηση άκουσε να του λέει ο Μοναχός Ιλαρίων «όποιος κι αν είσαι έλα μέσα δεν φοβάμαι κανέναν».

Ο Πνευματικός Παπα – Ιγνάτιος τότε έσπρωξε την πόρτα και μπήκε μέσα, φαίνεται έλειπαν οι άλλοι αδελφοί και ήταν ο Π. Ιλαρίων μόνος του, και υποδέχθηκε τον πνευματικό με τα ίδια λόγια: «Τίς ό ανιστάμενός μοι αντιστήσω μοι άμα».

Ο πνευματικός κατάλαβε ότι πρόκειται για σατανική πλάνη και εωσφορική υπερηφάνεια, οπότε με επιτακτικό ύφος του είπε: «Και ποιος νομίζεις ότι είσαι εσύ που λες τέτοια πράγματα και φοβερίζεις;»

Ο Μοναχός Ιλαρίων, προφανώς υπό την επήρεια του Σατανά βρισκόμενος, με στόμφο και αγριεμένη όψη, αλλά και με πολλή αυθάδεια στον πνευματικό είπε: «Εγώ είμαι η υπερηφάνεια» και σε ερώτηση του Πνευματικού: «Τι είναι και Τι θα πει υπερηφάνεια;» ο ταλαίπωρος εκείνος Μοναχός ή μάλλον ο δαίμονας πιεζόμενος από την αρετή και ταπείνωση του Πνευματικού, απάντησε και είπε: «Υπερηφάνεια είναι νους αμεταμέλητος» δηλαδή νους αμετανόητος και αδιόρθωτος.

Ο Πνευματικός μετά από την απόκριση αυτή του δαιμονισμένου και φαντασμένου εκείνου μοναχού, άρχισε να κλαίει, να εξορκίζει τον δαίμονα και να παρακαλεί τον Μοναχό να εξομολογηθεί, να ταπεινωθεί και να μετανοήσει.

Ο ταλαίπωρος εκείνος Μοναχός Ιλαρίων, δεν δέχονταν καμία συμβουλή από τον πνευματικό, ο οποίος με πολύ πόνο στην καρδιά και λύπη αφόρητη για την φοβερή εκείνη πλάνη του αδελφού Ιλαρίωνα, είπε τα λόγια αυτά της αγίας Γραφής: «Ανήρ ασύμβουλος καθ’ εαυτού πολέμιος» (Σοφ. Σολομώντος) Αλίμονο δεν γνωρίζουν οι άνθρωποι και μάλιστα οι Μοναχοί ότι η σωτηρία γίνεται εν πολλή βουλή, δηλαδή όπως λέγει και ο άγιος Ηλίας ο Μηνιάτης «ήγουν σωτηρία γίνεται εν πολλή συμβουλή».

Όταν είπε αυτά ο Πνευματικός έφυγε βαθύτατα συγκινημένος και λυπημένος και άρχισε να κάνει θερμή προσευχή στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό να λυπηθεί το

πλάσμα των χειρών Του, να συγχωρέσει τον αδελφό Ιλαρίωνα και να του χαρίσει μετάνοια και ψυχική σωτηρία.

Ύστερα από αυτό με ενέργειες του Πνευματικού Παπα – Ιγνάτιου, πήγαν τον αδελφόν αυτόν στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρα, που έχουν το χέρι της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, για να θεραπευθεί, επειδή η Αγία αυτή έχει το χάρισμα να βγάνει τα δαιμόνια.

Εκεί οι Πατέρες με πολλές παρακλήσεις και θείες Λειτουργίες και ακατάπαυστη προσευχή, βοήθησαν τον αδελφό Ιλαρίωνα, ο οποίος μετανοιωμένος και κάπως διορθωμένος κοιμήθηκε στο Μοναστήρι αυτό το 1955 σωτήριο έτος.

Γεροντικό

Πηγή: leimwnas.blogspot.gr